

บทที่ 4

ผลการศึกษาและการอภิปรายผลการศึกษา

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “การกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางบางขวาง” ในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) จากการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ต้องขังที่กระทำผิดวินัย ในเรือนจำกลางบางขวาง จำนวน 100 คน และการสัมภาษณ์หัวหน้าฝ่ายควบคุมแดน จำนวน 6 คน เกี่ยวกับ ลักษณะการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางบางขวาง และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขัง ตลอดจนแนวทางในการป้องกันการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังเรือนจำกลางบางขวาง ซึ่งผู้ศึกษาจะนำเสนอผลการศึกษาออกเป็น 4 ส่วน ตามลำดับดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ การศึกษา ลักษณะความผิด กำหนดโทษ ระยะเวลาที่ต้องโทษมาแล้ว การอบรมแก้ไขฟื้นฟู ลักษณะของการกระทำผิดวินัย จำนวนผู้ร่วมกระทำผิดวินัย จำนวนครั้งของการกระทำผิดวินัย และจำนวนครั้งของการต้องโทษ

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขัง ได้แก่ ปัจจัยด้านความเครียด ปัจจัยด้านการคบเพื่อน ปัจจัยด้านทัศนคติต่อการกระทำผิดวินัย ปัจจัยด้านความแออัด ปัจจัยด้านกฎระเบียบของเรือนจำ การจัดสวัสดิการแก่ผู้ต้องขังภายในเรือนจำ และมาตรการลงโทษผู้กระทำผิดวินัย

ส่วนที่ 3 การป้องกันและแก้ไขการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังเรือนจำกลางบางขวาง

ส่วนที่ 4 บทสัมภาษณ์หัวหน้าฝ่ายควบคุมแดนในเรือนจำกลางบางขวาง โดยมีประเด็นเกี่ยวกับ ลักษณะการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางบางขวาง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขัง และแนวทางในการป้องกันการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังเรือนจำกลางบางขวาง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน สามารถจำแนกข้อมูลทั่วไปได้แก่ อายุ การศึกษา ลักษณะความผิด กำหนดโทษ ระยะเวลาที่ต้องโทษมาแล้ว การอบรมแก้ไขฟื้นฟู ลักษณะของการกระทำผิดวินัย จำนวนผู้ร่วมกระทำผิดวินัย จำนวนครั้งของการกระทำผิดวินัย และจำนวนครั้งของการต้องโทษ ได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
26-35 ปี	39	39.0
36-45 ปี	30	30.0
46-55 ปี	24	24.0
25 ปีลงมา	5	5.0
56 ปีขึ้นไป	2	2.0
รวม	100	100.0

อายุเฉลี่ย 37.96 ปี S.D. = 8.788 Min. = 22 Max. = 59

จากตาราง 4.1 ผลการศึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยอายุของกลุ่มตัวอย่าง คือ 37 ปี ($\bar{X} = 37.96$) อายุน้อยที่สุด คือ อายุ 22 ปี และมากที่สุด คือ 59 ปี ซึ่งส่วนใหญ่อายุระหว่าง 26-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 39.0 รองลงมา อายุระหว่าง 36-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.0 และ อายุระหว่าง 46-55 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
มัธยมศึกษา	51	51.0
ประถมศึกษา	35	35.0
ปริญญาตรีขึ้นไป	9	9.0
ต่ำกว่าประถมศึกษา	5	5.0
รวม	100	100.0

จากตาราง 4.1 ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 51.0 รองลงมา ระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 35.0 และระดับปริญญาตรีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 9.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะความผิด

ลักษณะความผิด	จำนวน	ร้อยละ
พ.ร.บ. ยาเสพติด	48	48.0
ประทุษร้ายต่อร่างกายและชีวิต	42	42.0
ประทุษร้ายต่อทรัพย์	5	5.0
ประทุษร้ายต่อเพศ	5	5.0
รวม	100	100.0

จากตาราง 4.3 ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ กระทำผิดในลักษณะ คดี พ.ร.บ. ยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 48.0 รองลงมา คดีประทุษร้ายต่อร่างกายและชีวิต คิดเป็นร้อยละ 42.0 คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ และคดีประทุษร้ายต่อเพศ คิดเป็นร้อยละ 5.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกำหนดโทษ

กำหนดโทษ	จำนวน	ร้อยละ
กำหนดโทษประหารชีวิต	35	35.0
กำหนดโทษตลอดชีวิต	16	16.0
กำหนดโทษ 30-39 ปี	16	16.0
กำหนดโทษ 40 ปีขึ้นไป	12	12.0
กำหนดโทษต่ำกว่า 20 ปี	11	11.0
กำหนดโทษ 20-29 ปี	10	10.0
รวม	100	100.0

จากตาราง 4.4 ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีกำหนดโทษประหารชีวิต คิดเป็นร้อยละ 35.0 รองลงมา กำหนดโทษตลอดชีวิต และกำหนดโทษ 30-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.0 และ กำหนดโทษ 40 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 12.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาที่ต้องโทษมาแล้ว

ระยะเวลาที่ต้องโทษมาแล้ว	จำนวน	ร้อยละ
ตั้งแต่ 1-5 ปี	50	50.0
ตั้งแต่ 6-10 ปี	35	35.0
มากกว่า 10 ปี	15	15.0
รวม	100	100.0

จากตาราง 4.5 ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ต้องโทษมาแล้วเป็นระยะเวลา 1- 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมา 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.0 และมากกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม
การเข้ารับการอบรมแก้ไขฟื้นฟู

การเข้ารับการอบรมแก้ไขฟื้นฟู	จำนวน	ร้อยละ
เคย	69	69.0
ไม่เคย	31	31.0
รวม	100	100.0

จากตาราง 4.6 ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยเข้ารับการอบรมแก้ไขฟื้นฟู คิดเป็นร้อยละ 69.0 และไม่เคยเข้ารับการอบรมแก้ไขฟื้นฟู คิดเป็นร้อยละ 31.0

ตารางที่ 4.7
จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามหลักสูตร
การแก้ไขฟื้นฟูต่าง ๆ

หลักสูตร	จำนวน	ร้อยละ
จิตภาวนา	46	46.0
การศึกษา	19	19.0
การฝึกวิชาชีพ	15	15.0
การอบรมโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟู	5	5.0
ผู้ต้องขังที่มีกำหนดโทษสูง		

จากตาราง 4.7 ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เข้ารับการอบรมแก้ไขฟื้นฟูส่วนใหญ่ เข้ารับการอบรมในจิตภาวนา คิดเป็นร้อยละ 46.0 รองลงมา เข้ารับการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 19.0 และการฝึกวิชาชีพ คิดเป็นร้อยละ 15.0 หลักสูตรอื่นๆ ไม่ได้ระบุร้อยละ 15.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการกระทำผิดวินัย

ความผิดวินัยที่กระทำในเรือนจำ	จำนวน	ร้อยละ
ก่อการทะเลาะวิวาทกับผู้ต้องขังอื่นแต่ไม่ร้ายแรง	30	30.0
มีโทรศัพท์มือถือ	19	19.0
ดื่มสุรา หรือน้ำเมาซึ่งดื่มได้อย่างสุรา	14	14.0
มีเงินสด	12	12.0
มีเครื่องอุปกรณ์สำหรับเล่นการพนัน	8	8.0
กระด้างกระเดื่องต่อคำสั่งพัศดีลงมา	7	7.0
เล่นการพนัน	6	6.0
เสพยาเสพติด หรือของมีนเมาอย่างอื่น	4	4.0
รวม	100	100.00

จากตารางที่ 4.8 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กระทำผิดวินัยก่อการทะเลาะวิวาท คิดเป็นร้อยละ 30.0 รองลงมามีโทรศัพท์มือถือ คิดเป็นร้อยละ 19.0 และดื่มสุราหรือน้ำเมาซึ่งดื่มได้อย่างสุรา คิดเป็นร้อยละ 14.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม

จำนวนผู้ร่วมกันกระทำผิดวินัย

จำนวนผู้กระทำผิดวินัย	จำนวน	ร้อยละ
คนเดียว	81	81.0
2 คน	15	15.0
มากกว่า 2 คนขึ้นไป	4	4.0
รวม	100	100.0

จากตาราง 4.9 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กระทำผิดวินัยคนเดียว คิดเป็นร้อยละ 81.0 รองลงมากระทำผิดวินัยร่วมกัน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 15 และมากกว่า 2 คน ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 4.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม
จำนวนครั้งที่เคยกระทำผิดวินัย

จำนวนครั้งที่เคยกระทำผิดวินัย	จำนวน	ร้อยละ
ครั้งแรก	73	73.0
ครั้งที่ 2	17	17.0
มากกว่า 2 ครั้งขึ้นไป	10	10.0
รวม	100	100.0

จากตาราง 4.10 ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่กระทำผิดวินัยเป็น ครั้งแรก คิดเป็นร้อยละ 73.0 รองลงมา กระทำผิดครั้งที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 17.0 และมากกว่า 2 ครั้งขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 10.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม
จำนวนครั้งที่เคยต้องโทษ

จำนวนครั้งที่เคยต้องโทษ	จำนวน	ร้อยละ
ครั้งแรก	86	86.0
ครั้งที่ 2	12	12.0
มากกว่า 2 ครั้งขึ้นไป	2	2.0
รวม	100	100.0

จากตาราง 4.11 ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ต้องโทษเป็นครั้งแรก คิดเป็นร้อยละ 86.0 รองลงมา กระทำผิดครั้งที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 12.0 และมากกว่า 2 ครั้งขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 2.0 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางบางขวาง

ตารางที่ 4.12

ร้อยละ จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็น
ของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดวินัยของ
ผู้ต้องขังในเรือนจำกลางบางขวางด้านความเครียด

ด้านความเครียด	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	การแปลค่า
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
การกระทำผิดวินัยของท่านเกิดจากความเครียดที่ต้องถูกจำกัดอิสรภาพ	39.0 (39)	31.0 (31)	17.0 (17)	11.0 (11)	2.0 (2)	3.94	1.090	เห็นด้วย
การกระทำผิดวินัยเกิดจากท่านไม่สามารถแก้ไขปัญหาส่วนตัวได้	17.0 (17)	24.0 (24)	24.0 (24)	29.0 (29)	6.0 (6)	3.17	1.198	ไม่แน่ใจ
ความวิตกกังวลเกี่ยวกับตนเองมีผลให้ท่านกระทำผิดวินัย	11.0 (11)	24.0 (24)	22.0 (22)	32.0 (32)	11.0 (11)	2.92	1.203	ไม่แน่ใจ
ท่านกระทำผิดวินัยเพื่อเป็นการระบายความเครียด	5.0 (5)	15.0 (15)	25.0 (25)	35.0 (35)	20.0 (20)	2.50	1.123	ไม่เห็นด้วย
รวม						3.47	.869	เห็นด้วย

จากตาราง 4.12 ผลการศึกษา กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยต่อปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางบางขวาง ปัจจัยด้านความเครียดในภาพรวม มีค่าเฉลี่ย 3.47 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ได้ดังนี้

- การกระทำผิดวินัยของเกิดจากความเครียดที่ต้องถูกจำกัดอิสรภาพ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 39.0 รองลงมา ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 31.0 ในภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ย 3.94
- การกระทำผิดวินัยเกิดจากไม่สามารถแก้ไขปัญหส่วนตัวได้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 29.0 รองลงมา อยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 24.0 ในภาพรวม อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย มีค่าเฉลี่ย 3.17
- ความวิตกกังวลเกี่ยวกับตนเองมีผลให้กระทำผิดวินัย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 32.0 รองลงมา ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 24.0 ในภาพรวม อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย มีค่าเฉลี่ย 2.92
- กระทำผิดวินัยเพื่อเป็นการระบายความเครียด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 35.0 รองลงมา ในระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 25.0 ในภาพรวม อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย มีค่าเฉลี่ย 2.50

ตารางที่ 4.13

ร้อยละ จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็น
ของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขัง
ในเรือนจำกลางบางขวาง ด้านการคบเพื่อน

ด้านการคบเพื่อน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	การแปลค่า
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
การเป็นที่ยอมรับของเพื่อนผู้ต้องขังเป็นความจำเป็นอย่างยิ่ง	13.0 (13)	26.0 (26)	16.0 (16)	35.0 (35)	10.0 (10)	2.97	1.242	ไม่เห็นใจ

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ด้านการคบเพื่อน	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	การแปลค่า
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
การกระทำผิดวินัยเกิดจากการชักจูงของเพื่อนผู้ต้องขังด้วยกัน	17.0 (17)	20.0 (20)	16.0 (16)	33.0 (33)	14.0 (14)	2.93	1.335	ไม่แน่ใจ
การกระทำผิดวินัยเกิดจากการคบเพื่อนที่ชอบกระทำผิดวินัยของเรือนจำฯ	10.0 (10)	27.0 (27)	23.0 (23)	26.0 (26)	14.0 (14)	2.93	1.224	ไม่แน่ใจ
การทำผิดวินัยเกิดจากการพบปะพูดคุยของเพื่อนผู้ต้องขัง	11.0 (11)	18.0 (18)	26.0 (26)	23.0 (23)	22.0 (22)	2.73	1.293	ไม่แน่ใจ
การกระทำผิดวินัยเกิดจากการกระทำตามตัวอย่างที่ผู้ต้องขังอื่น ๆ ได้กระทำ	9.0 (9)	26.0 (26)	13.0 (13)	33.0 (33)	19.0 (19)	2.73	1.285	ไม่แน่ใจ
ท่านยอมทำผิดวินัยถ้าเป็นการยอมรับของเพื่อนผู้ต้องขัง	2.0 (2)	11.0 (11)	17.0 (17)	43.0 (43)	27.0 (27)	2.18	1.018	ไม่เห็นด้วย
รวม						3.18	.903	ไม่แน่ใจ

จากตาราง 4.13 ผลการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ไม่แน่ใจ กับปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางบางขวาง ด้านการคบเพื่อนในภาพรวม มีค่าเฉลี่ย 3.18 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ได้ดังนี้

- การเป็นที่ยอมรับของเพื่อนผู้ต้องขังเป็นความจำเป็นอย่างยิ่ง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 35.0 รองลงมา อยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 26.0 ในภาพรวม อยู่ในระดับไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย 2.97
- การกระทำผิดวินัยเกิดจากการชักจูงของเพื่อนผู้ต้องขังด้วยกัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 33.0 รองลงมา อยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 20.0 ในภาพรวม อยู่ในระดับไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย 2.93
- การกระทำผิดวินัยเกิดจากการคบเพื่อนที่ชอบกระทำผิดวินัยของเรือนจำ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 27.0 รองลงมา อยู่ในระดับไม่เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 26.0 ในภาพรวม อยู่ในระดับไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย 2.93
- การทำผิดวินัยเกิดจากการพบปะพูดคุยของเพื่อนผู้ต้องขัง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 26.0 รองลงมา อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 23.0 ในภาพรวม อยู่ในระดับไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย 2.73
- การกระทำผิดวินัยเกิดจากการกระทำตามตัวอย่างที่ผู้ต้องขังอื่น ๆ ได้กระทำ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 33.0 รองลงมา อยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 26.0 ในภาพรวม อยู่ในระดับไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย 2.73
- ยอมทำผิดวินัยถ้าเป็นการยอมรับของเพื่อนผู้ต้องขัง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 35.0 รองลงมา อยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 27.0 ในภาพรวม อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย มีค่าเฉลี่ย 2.18

ตารางที่ 4.14

ร้อยละ จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็น
 ของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขัง
 ในเรือนจำกลางบางขวาง ด้านทัศนคติต่อการกระทำผิดวินัย

ด้านทัศนคติต่อการ กระทำผิดวินัย	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	การ แปลค่า
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
ท่านกระทำผิดวินัย เพราะมีความจำเป็น	17.0 (17)	29.0 (29)	21.0 (21)	19.0 (19)	14.0 (14)	3.16	1.308	ไม่แน่ใจ
การกระทำผิดวินัยเกิดจาก การกระทำในสิ่งที่ ตนเองคิดว่าถูกต้อง	13.0 (13)	22.0 (22)	26.0 (26)	28.0 (26)	11.0 (11)	2.98	1.214	ไม่แน่ใจ
ท่านทำผิดวินัยเพราะ คิดว่าไม่มีอะไรจะเสีย อีกแล้ว	19.0 (19)	19.0 (19)	12.0 (12)	22.0 (22)	28.0 (28)	2.79	1.506	ไม่แน่ใจ
การลงโทษเนื่องจาก กระทำผิดวินัยไม่ ร้ายแรง	10.0 (10)	19.0 (19)	24.0 (24)	32.0 (32)	15.0 (15)	2.77	1.213	ไม่แน่ใจ
การกระทำผิดวินัยเป็น เรื่องปกติที่ใครก็ทำกัน	9.0 (9)	15.0 (15)	26.0 (26)	31.0 (31)	19.0 (32)	2.64	1.210	ไม่แน่ใจ
การกระทำผิดวินัยไม่มี ผลต่อระยะเวลาที่ใน การลงโทษ	5.0 (5)	15.0 (15)	21.0 (21)	31.0 (31)	28.0 (28)	2.38	1.187	ไม่เห็น ด้วย
การกระทำผิดวินัยเป็น การท้าทาย ความสามารถ	5.0 (5)	10.0 (10)	17.0 (17)	38.0 (38)	30.0 (30)	2.22	1.133	ไม่เห็น ด้วย
รวม						3.06	.874	ไม่แน่ใจ

จากตาราง 4.14 ผลการศึกษา กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางบางขวาง ด้านทักษะต่อการกระทำผิดวินัย ในภาพรวม อยู่ในระดับไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย 3.06 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ได้ดังนี้

- กระทำผิดวินัยเพราะมีความจำเป็น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็น อยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 29.0 รองลงมา อยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 21.0 ในภาพรวม อยู่ในระดับไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย 3.16

- การทำผิดวินัยเกิดจากการกระทำในสิ่งที่ตนเองคิดว่าถูกต้อง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 28.0 รองลงมา อยู่ในระดับไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 26.0 ในภาพรวม อยู่ในระดับไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย 2.98

- ทำผิดวินัยเพราะคิดว่าไม่มีอะไรจะเสียอีกแล้ว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 28.0 รองลงมา อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 22.0 ในภาพรวม อยู่ในระดับไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย 2.79

- การลงโทษเนื่องจากกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 32.0 รองลงมา อยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 19.0 ในภาพรวมอยู่ในระดับไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย 2.77

การกระทำผิดวินัยเป็นเรื่องปกติที่ใครก็ทำกันกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็น อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 31.0 รองลงมา อยู่ในระดับไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 26.0 ในภาพรวม อยู่ในระดับไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย 2.64

- การกระทำผิดวินัยไม่มีผลต่อระยะเวลาในการลงโทษ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 31.0 รองลงมา อยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 28.0 ในภาพรวม อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย มีค่าเฉลี่ย 2.38

- การกระทำผิดวินัยเป็นการท้าทายความสามารถ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 38.0 รองลงมา อยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 30.0 ในภาพรวม อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย มีค่าเฉลี่ย 2.22

ตารางที่ 4.15

ร้อยละ จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็น
 ของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขัง
 ในเรือนจำกลางบางขวาง ด้านความแออัด

ด้านความแออัด	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	การ แปลค่า
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
ความแออัดภายใน เรือนจำทำให้เกิด ปัญหาการ กระทบกระทั่งกันของ ผู้ต้องขัง	22.0 (22)	48.0 (48)	15.0 (15)	9.0 (9)	6.0 (6)	3.71	1.094	เห็นด้วย
การกระทำผิดวินัยเกิด จากการใช้ ชีวิตประจำวันในพื้นที่ จำกัด	21.0 (21)	43.0 (43)	20.0 (20)	9.0 (9)	7.0 (7)	3.62	1.126	เห็นด้วย
การกระทำผิดวินัยเกิด จากสภาพความเป็นอยู่ ที่แออัดของผู้ต้องขังใน เรือนจำฯ	17.0 (17)	31.0 (31)	26.0 (26)	15.0 (15)	11.0 (11)	3.28	1.231	ไม่แน่ใจ
การกระทำผิดวินัยเกิด จากการพักอาศัยอยู่ใน ห้องที่มีพื้นที่จำกัด	17.0 (17)	26.0 (26)	25.0 (25)	24.0 (24)	8.0 (8)	3.20	1.214	ไม่แน่ใจ
การกระทำผิดวินัยเกิด จากการที่ต้องใช้เวลา ส่วนใหญ่อยู่บนเรือน นอนในพื้นที่จำกัด	15.0 (15)	29.0 (29)	23.0 (23)	24.0 (24)	9.0 (9)	3.17	1.214	ไม่แน่ใจ
รวม						3.75	.914	เห็นด้วย

จากตาราง 4.15 ผลการศึกษา กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางบางขวาง ด้านความแออัดในภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ย 3.75 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ได้ดังนี้

- ความแออัดภายในเรือนจำทำให้เกิดปัญหาการกระทบกระทั่งกันของผู้ต้องขัง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 48.0 รองลงมา อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 22.0 ในภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ย 3.71

- การกระทำผิดวินัยเกิดจากการใช้ชีวิตประจำวันในพื้นที่จำกัดกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 43.0 รองลงมา อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 21.0 ในภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ย 3.62

- การกระทำผิดวินัยเกิดจากสภาพความเป็นอยู่ที่แออัดของผู้ต้องขังในเรือนจำ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 31.0 รองลงมา อยู่ในระดับไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 26.0 ในภาพรวม อยู่ในระดับไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย 3.28

- การกระทำผิดวินัยเกิดจากการพักอาศัยอยู่ในห้องที่มีพื้นที่จำกัด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 26.0 รองลงมา อยู่ในระดับไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 25.0 ในภาพรวม อยู่ในระดับไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย 3.20

- การกระทำผิดวินัยเกิดจากการที่ต้องใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่บนเรือนนอนในพื้นที่จำกัด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 29.0 รองลงมา อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 24.0 ในภาพรวม อยู่ในระดับไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย 3.17

ตารางที่ 4.16

ร้อยละ จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็น
 ของกลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขัง
 ในเรือนจำกลางบางขวางด้านกฎระเบียบของเรือนจำ

ด้านกฎระเบียบของ เรือนจำ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	การ แปลค่า
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
การกระทำผิดวินัยเกิด จากกฎระเบียบที่ เคร่งครัดเกินไปของ เรือนจำฯ	14.0 (14)	21.0 (21)	25.0 (25)	33.0 (33)	7.0 (7)	3.02	1.180	ไม่แน่ใจ
เจ้าหน้าที่เรือนจำมี การบังคับใช้กฎระเบียบ ต่าง ๆ ภายในเรือนจำ ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ*	13.0 (13)	44.0 (44)	20.0 (20)	16.0 (16)	7.0 (7)	2.60	1.119	ไม่เห็น ด้วย
กฎระเบียบต่าง ๆ ของ เรือนจำเปิดช่องให้ กระทำผิดได้ง่าย	5.0 (5)	12.0 (12)	26.0 (26)	40.0 (40)	17.0 (17)	2.48	1.068	ไม่เห็น ด้วย
เรือนจำได้แจ้งกฎ ระเบียบต่าง ๆ ให้ ผู้ต้องขังเข้าใจใหม่ได้ รับทราบทุกคน*	14.0 (14)	49.0 (49)	20.0 (20)	12.0 (12)	5.0	2.45	1.038	ไม่เห็น ด้วย
รวม						2.96	.723	ไม่แน่ใจ

จากตาราง 4.16 ผลการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางบางขวาง ด้านกฎระเบียบของเรือนจำ ในภาพรวม อยู่ในระดับไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย 2.96 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ได้ดังนี้

- การกระทำผิดวินัยเกิดจากกฎระเบียบที่เคร่งครัดเกินไปของเรือนจำฯ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 33.0 รองลงมา อยู่ในระดับไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 25.0 ในภาพรวม อยู่ในระดับไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย 3.02
- เจ้าหน้าที่เรือนจำบังคับใช้กฎระเบียบต่าง ๆ ภายในเรือนจำได้อย่างมีประสิทธิภาพกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 44.0 รองลงมา อยู่ในระดับไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 26.0 ในภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วย มีค่าเฉลี่ย 2.60
- กฎระเบียบต่าง ๆ ของเรือนจำเปิดช่องให้กระทำผิดได้ง่าย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมา อยู่ในระดับไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 26.0 ในภาพรวม อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย มีค่าเฉลี่ย 2.48
- เรือนจำได้แจ้งกฎ ระเบียบต่าง ๆ ให้ผู้ต้องขังเข้าใหม่ได้รับทราบทุกคน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 49.0 รองลงมา อยู่ในระดับไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 20.0 ในภาพรวม อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย มีค่าเฉลี่ย 2.45

ตารางที่ 4.17

ร้อยละ จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของ
 กลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำ
 กลางบางขวางด้านการจัดสวัสดิการแก่ผู้ต้องขังภายในเรือนจำ

ด้านการจัดสวัสดิการ แก่ผู้ต้องขังภายใน เรือนจำ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	การ แปลค่า
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
การกระทำผิดวินัยเกิด จากการที่เรือนจำไม่ได้ จัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้ ผู้ต้องขังใช้เวลาว่างให้ เกิดประโยชน์	14.0 (14)	37.0 (37)	19.0 (19)	24.0 (24)	6.0 (6)	3.29	1.157	ไม่แน่ใจ
การกระทำผิดวินัยเกิด จากการได้รับสวัสดิการ ที่ไม่มีคุณภาพ	9.0 (9)	24.0 (24)	27.0 (27)	35.0 (35)	5.0 (5)	2.97	1.077	ไม่แน่ใจ
เรือนจำมีการจัด สวัสดิการที่เพียงพอแก่ ความจำเป็นของ ผู้ต้องขัง*	10.0 (10)	30.0 (30)	31.0 (31)	22.0 (22)	7.0 (7)	2.86	1.091	ไม่แน่ใจ
เรือนจำมีการให้ การสงเคราะห์ ช่วยเหลือผู้ต้องขังที่มี ความเดือดร้อน*	15.0 (15)	51.0 (51)	19.0 (19)	10.0 (10)	5.0 (5)	2.39	1.023	ไม่เห็น ด้วย

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

ด้านการจัดสวัสดิการ แก่ผู้ต้องขังภายใน เรือนจำ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	การ แปลค่า
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
เรือนจำจัดให้มี นักสังคมสงเคราะห์ หรือนักจิตวิทยาใน การให้คำปรึกษาแก่ ผู้ต้องขังที่มีปัญหา*	28.0 (28)	48.0 (48)	16.0 (16)	5.0 (5)	3.0 (3)	2.07	.956	ไม่เห็น ด้วย
รวม						3.12	.624	ไม่แน่ใจ

จากตาราง 4.17 ผลการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง เห็นด้วยกับปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางบางขวาง ด้านการจัดสวัสดิการแก่ผู้ต้องขังภายในเรือนจำในภาพรวม อยู่ในระดับไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย 3.12 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ได้ดังนี้

- การกระทำผิดวินัยเกิดจากการที่เรือนจำไม่ได้จัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้ผู้ต้องขังได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 37.0 รองลงมา อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 24.0 ในภาพรวมอยู่ในระดับไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย 3.29
- เรือนจำมีการจัดสวัสดิการที่เพียงพอแก่ความจำเป็นของผู้ต้องขัง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 31.0 รองลงมา อยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 30.0 ในภาพรวมอยู่ในระดับไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย 2.86
- การกระทำผิดวินัยเกิดจากการได้รับสวัสดิการที่ไม่มีคุณภาพกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 35.0 รองลงมา อยู่ในระดับไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 27.0 ในภาพรวมอยู่ในระดับไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย 2.97

- เรือนจำมีการให้การสงเคราะห์ช่วยเหลือผู้ต้องขังที่มีความเดือดร้อน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 51.0 รองลงมา อยู่ในระดับไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 19.0 ในภาพรวมอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย มีค่าเฉลี่ย 2.39
- เรือนจำจัดให้มีนักสังคมสงเคราะห์ หรือนักจิตวิทยาในการให้คำปรึกษาแก่ผู้ต้องขังที่มีปัญหา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 48.0 รองลงมา อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง คิดเป็นร้อยละ 28.0 ในภาพรวมอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย มีค่าเฉลี่ย 2.07

ตารางที่ 4.18

ร้อยละ จำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของ
กลุ่มตัวอย่างต่อปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำ
กลางบางขวางด้านมาตรการลงโทษผู้กระทำผิดวินัย

ด้านมาตรการลงโทษ ผู้กระทำผิดวินัย	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	การ แปลค่า
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
โทษที่ได้รับจากการ กระทำผิดวินัยไม่ รุนแรงพอที่จะยับยั้ง ผู้ต้องขังที่จะกระทำ ผิดวินัย	11.0 (11)	27.0 (27)	23.0 (23)	25.0 (25)	14.0 (14)	2.97	1.242	ไม่แน่ใจ
เรือนจำสามารถ ดำเนินการลงโทษ ผู้กระทำผิด กฎระเบียบเรือนจำได้ อย่างรวดเร็ว*	10.0 (10)	36.0 (36)	26.0 (26)	23.0 (23)	5.0 (5)	2.77	1.071	ไม่แน่ใจ

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

ด้านมาตรการลงโทษ ผู้กระทำผิดวินัย	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	การ แปลค่า
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
การลงโทษผู้ที่กระทำ ผิดวินัยไม่เป็นธรรม	19.0 (19)	20.0 (20)	26.0 (26)	17.0 (17)	18.0 (18)	2.73	1.285	ไม่แน่ใจ
บทลงโทษผู้กระทำผิด วินัยเรือนจำมีผลต่อ การตัดสินใจกระทำ ผิดวินัย*	20.0 (20)	23.0 (23)	35.0 (35)	18.0 (18)	4.0 (4)	2.63	1.116	ไม่แน่ใจ
ผู้ที่กระทำผิดวินัยมัก หลุดรอดจากการ ลงโทษ	8.0 (8)	13.0 (13)	35.0 (35)	32.0 (32)	12.0 (12)	2.18	1.018	ไม่เห็น ด้วย
รวม						2.46	.482	ไม่เห็น ด้วย

จากตาราง 4.18 ผลการศึกษา กลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยกับปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางบางขวาง ด้านมาตรการลงโทษผู้กระทำผิดวินัยในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 2.46 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ได้ดังนี้

- โทษที่ได้รับจากการกระทำผิดวินัยไม่รุนแรงพอที่จะยับยั้งผู้ต้องขังที่จะกระทำผิดวินัย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 27.0 รองลงมา อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 25.0 ในภาพรวม อยู่ในระดับไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย 2.97
- เรือนจำสามารถดำเนินการลงโทษผู้กระทำผิดกฎระเบียบเรือนจำได้อย่างรวดเร็ว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 36.0 รองลงมา อยู่ในระดับไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 26.0 ในภาพรวม อยู่ในระดับไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย 2.77

- การลงโทษผู้ที่กระทำผิดวินัยไม่เป็นธรรมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 26.0 รองลงมา อยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 20.0 ในภาพรวม อยู่ในระดับไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย 2.73
- บทลงโทษผู้ที่กระทำผิดวินัยเรือนจำมีผลต่อการตัดสินใจกระทำผิดวินัยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 35.0 รองลงมา อยู่ในระดับเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 23.0 ในภาพรวม อยู่ในระดับไม่แน่ใจ มีค่าเฉลี่ย 2.63
- ผู้ที่กระทำผิดวินัยมักหลุดรอดจากการลงโทษ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ คิดเป็นร้อยละ 35.0 รองลงมา อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 32.0 ในภาพรวม อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย มีค่าเฉลี่ย 2.18

ตารางที่ 4.19

ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง
ต่อปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังใน
เรือนจำกลางบางขวางในภาพรวม

ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังใน เรือนจำกลางบางขวาง	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า
ด้านความแออัด	3.75	.914	เห็นด้วย
ด้านความเครียด	3.47	.869	เห็นด้วย
ด้านการคบเพื่อน	3.18	.903	ไม่แน่ใจ
ด้านการจัดสวัสดิการแก่ผู้ต้องขังภายในเรือนจำ	3.12	.624	ไม่แน่ใจ
ด้านทัศนคติต่อการกระทำผิดวินัย	3.06	.874	ไม่แน่ใจ
ด้านกฎระเบียบของเรือนจำ	2.96	.723	ไม่แน่ใจ
ด้านมาตรการลงโทษผู้ที่กระทำผิดวินัย	2.46	.482	ไม่เห็นด้วย
รวม	3.34	.516	ไม่แน่ใจ

จากตารางที่ 4.19 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางบางขวางในภาพรวม อยู่ในระดับไม่แน่ใจ ($\bar{X} = 3.34$) โดยมีความคิดเห็นในรายด้าน ดังนี้ ด้านความแออัด อยู่ในระดับเห็นด้วย ด้านความเครียด อยู่ในระดับ

เห็นด้วย ด้านการคบเพื่อน อยู่ในระดับไม่แน่ใจ ด้านการจัดสวัสดิการแก่ผู้ต้องขังภายในเรือนจำ อยู่ในระดับไม่แน่ใจ ด้านทัศนคติต่อการกระทำผิดวินัย อยู่ในระดับไม่แน่ใจ ด้านกฎระเบียบของ เรือนจำไม่แน่ใจ และด้านมาตรการลงโทษผู้กระทำผิดวินัย อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย

ส่วนที่ 3 การป้องกันและแก้ไขการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังเรือนจำกลางบางขวาง

กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการป้องกันการกระทำผิดวินัย ของผู้ต้องขัง และด้านการลงโทษผู้ต้องขังในเรือนจำกลางบางขวางดังนี้

ตารางที่ 4.20

ความคิดเห็นกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการป้องกันการกระทำผิดวินัย

แนวทางการป้องกันการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขัง	จำนวน	ร้อยละ
มีการจำแนกแยกขังผู้ต้องขัง อาทิ วัยหนุ่ม ความผิดครั้งแรก เป็นต้น	20	20
จำคุกนาน กฎระเบียบมากทำให้เครียด	15	15
ลดแรงจูงใจ และลดปัจจัยที่ทำให้กระทำผิด	13	13
มีกิจกรรมนันทนาการ อาทิ ดนตรี กีฬา เป็นต้น	11	11
สร้างความเข้าใจ พูดคุยกับผู้ต้องขัง	10	10
ให้คำปรึกษากับผู้ต้องขังที่กระทำผิดวินัย	5	5
ปกครองผู้ต้องขังด้วยความเป็นธรรมทุกคน	5	5
แนะนำกฎระเบียบ	4	4
อบรมเจ้าหน้าที่ให้มีความรู้ อาทิ การควบคุมผู้ต้องขัง กฎหมาย	3	3
ตรวจค้นตามจุดต่าง ๆ บ่อย ๆ	2	2
จัดให้มีเจ้าหน้าที่เพียงพอต่อผู้ต้องขัง	1	1
ไม่แสดงความคิดเห็น	11	11
รวม	100	100

จากตาราง 4.20 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นต่อแนวทางการป้องกัน การกระทำผิดวินัยมากที่สุดให้มีการจำแนกแยกขังผู้ต้องขังร้อยละ 20 รองลงมาจำคุกนาน กฎระเบียบมากทำให้เครียดร้อยละ 15 และลดแรงจูงใจและลดปัจจัยที่ทำให้กระทำผิดร้อยละ 13 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.21

ความคิดเห็นกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางด้านการลงโทษ
ผู้ต้องขังกระทำผิดวินัย

ความคิดเห็นต่อแนวทางด้านการลงโทษ	จำนวน (คน)
ควรลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด	20
เพิ่มโทษให้ผู้ต้องขังกระทำผิดบ่อย ๆ	19
ให้เป็นธรรมกับผู้ต้องขังทุกคน	11
อบรมเจ้าหน้าที่ให้มีความรู้ในเรื่องกฎหมายให้มากกว่านี้	9
ควรมีการสืบสวนสอบสวนให้ได้ข้อเท็จจริงให้กระจ่างก่อนลงโทษ	8
ไม่แสดงความคิดเห็น	33
รวม	100

จากตารางที่ 4.21 กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นต่อแนวทางการลงโทษผู้ต้องขัง กระทำผิดวินัย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่าควรลงโทษให้เหมาะสมกับความผิดร้อยละ 20 รองลงมาเห็นว่า เพิ่มโทษให้ผู้ต้องขังกระทำผิดบ่อย ๆ ร้อยละ 19 และให้เป็นธรรมกับผู้ต้องขังทุกคนร้อยละ 11 ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 บทสัมภาษณ์หัวหน้าฝ่ายควบคุมแดนในเรือนจำกลางบางขวาง

ผู้ศึกษาได้สัมภาษณ์หัวหน้าฝ่ายควบคุมแดน ภายในเรือนจำกลางบางขวางที่ปฏิบัติหน้าที่ใกล้ชิดกับผู้ต้องขัง จำนวน 6 ท่าน ได้แก่ หัวหน้าฝ่ายควบคุมผู้ต้องขังแดน 2 หัวหน้าฝ่ายควบคุมผู้ต้องขังแดน 3 หัวหน้าฝ่ายควบคุมผู้ต้องขังแดน 4 หัวหน้าฝ่ายควบคุมผู้ต้องขังแดน 5 หัวหน้าฝ่ายควบคุมผู้ต้องขังแดน 6 และหัวหน้าฝ่ายควบคุมผู้ต้องขังแดน 10 ประเด็นคำถามดังนี้

1. ลักษณะการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางบางขวาง
2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขัง
3. แนวทางการป้องกันการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขัง

ตารางที่ 4.22

ข้อมูลส่วนบุคคลของหัวหน้าฝ่ายควบคุมแดนต่าง ๆ

หัวหน้าฝ่ายควบคุมแดนต่าง ๆ	จบการศึกษา
หัวหน้าฝ่ายควบคุมแดน 2	ปริญญาตรี
หัวหน้าฝ่ายควบคุมแดน 3	ปริญญาตรี
หัวหน้าฝ่ายควบคุมแดน 4	ปวช.
หัวหน้าฝ่ายควบคุมแดน 5	ปริญญาโท
หัวหน้าฝ่ายควบคุมแดน 6	ปริญญาตรี
หัวหน้าฝ่ายควบคุมแดน 10	ปริญญาตรี

จากตารางที่ 4.22 หัวหน้าฝ่ายควบคุมแดนส่วนใหญ่จำนวน 4 ท่านจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี จบการศึกษาระดับปริญญาโท 1 ท่าน และจบการศึกษาระดับ ปวช. 1 ท่าน

สัมภาษณ์หัวหน้าฝ่ายควบคุมแดนต่าง ๆ

กรณีศึกษาที่ 1

1. ลักษณะการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางบางขวาง

ผู้ต้องขังที่ควบคุมในเรือนจำกลางบางขวางในช่วง 10 ปีนี้ กับในอดีตแตกต่างกันมากผู้ต้องขังก่อนนั้นปกครองง่ายด้วยเหตุผลหลายประการ อาทิ ผู้ต้องขังมีความรู้น้อย ความผิดที่กระทำเป็นความผิดในคดีฆ่าผู้อื่น กฎหมายยังให้ความคุ้มครองไม่ถึง เป็นต้น ผู้ต้องขังที่คุมขังในเรือนจำจึงให้ความเกรงกลัวต่อความผิดที่กระทำผิดวินัยในเรือนจำมาก การลงโทษที่รุนแรงตามกฎหมายมีถึงขั้นเดียว เป็นที่เกรงกลัวของผู้ต้องขังมาก และการลงโทษที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายแต่ใช้มากในการลงโทษผู้ต้องขัง เป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้ต้องขังที่คิดที่กระทำความผิดในเรือนจำ หรือไม่เชื่อฟังเจ้าพนักงานเรือนจำต้องคิดหนัก การให้การศึกษารอบรมแก้ไขมีน้อย การให้สิทธิต่าง ๆ ยังเข้าไม่ถึง และสังคมภายนอกไม่ให้ความสนใจกับผู้ที่อยู่ในเรือนจำมอง ว่าบุคคลเหล่านี้ไม่พึงประสงค์ของสังคมภายนอก

ปัจจุบันสภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไปมาก ผู้ที่กระทำความผิดกลับเป็นบุคคลที่มีการศึกษามีอำนาจทางการเงิน มีสถานะทางสังคม การกระทำความผิดเป็นไปทางด้านเศรษฐกิจมากขึ้นเป็นลำดับ กฎหมายเข้าถึงในเรือนจำมากขึ้น เทคโนโลยีมีความเจริญก้าวหน้า มีการนำโทรศัพท์มือถือมาใช้อย่างแพร่หลาย ผู้ต้องขังจึงไม่กลัวความผิดที่กระทำในเรือนจำมากขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อกระทำความผิดวินัยในเรือนจำแล้วก็ไม่มีการลงโทษที่น่ากลัวอีกต่อไป

การกระทำความผิดวินัยในเรือนจำกลางบางขวางจึงมีมากขึ้นเรื่อย ๆ แม้จะอยู่ในเรือนจำก็ตามความผิดที่เกิดขึ้นมากที่สุดอันดับหนึ่งคือ การทะเลาะวิวาท หมักสุราและดื่มสุราหมัก ลักลอบเล่นการพนัน มีโทรศัพท์มือถือ มีเงินสด เป็นต้น

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดวินัยของผู้ต้องขัง

ผู้ต้องขังที่จำคุกอยู่ในเรือนจำกลางบางขวางในปัจจุบันมีอายุน้อยลง เพราะผู้ที่กระทำความผิดมีอายุน้อยลง และกรมราชทัณฑ์ได้ย้ายผู้ต้องขังที่กระทำความผิดก่อความไม่สงบในเรือนจำจังหวัดนนทบุรี เรือนจำบำบัดพิเศษกลาง เรือนจำกลางคลองไผ่ เป็นต้น มาควบคุมที่เรือนจำกลางบางขวาง ทำให้ผู้ต้องขังเหล่านี้มากระทำความผิดวินัยในเรือนจำแห่งนี้ ความผิดที่กระทำก็มีทะเลาะวิวาท รุมทำร้ายผู้อื่น ลักลอบหมักสุราดื่ม เล่นการพนัน และเป็นเครื่องมือให้ผู้ต้องขังรายสำคัญในการลักลอบนำโทรศัพท์มือถือติดตัวไว้ให้ สาเหตุที่ผู้ต้องขังที่มีอายุน้อย และมีโทษสูงกระทำความผิดมาก เพราะมีความเครียดจากโทษที่ได้รับซึ่งมีโทษสูงมากถึงประหารชีวิต เมื่อผู้ต้องขังมาอยู่รวมกันมาก ๆ แออัดในเรือนจำ ได้เรียนรู้พฤติกรรมจากผู้อื่น หลายคนที่ไม่มีญาติมาเยี่ยม กฎระเบียบของราชทัณฑ์ที่ล้าสมัยไม่ทันต่อสังคมภายนอก ทำให้ผู้ต้องขังพิจารณาแล้วทำให้อำนาจที่กระทำความผิด หรือเป็นเครื่องมือของผู้ต้องขังอื่น

3. แนวทางการป้องกันการกระทำความผิดวินัยของผู้ต้องขัง

ในแผน 2 นี้ได้ใช้มาตรการต่าง ๆ หลายอย่างประกอบกันในการป้องกันไม่ให้ผู้ต้องขังกระทำความผิดวินัย โดยการจัดกิจกรรมนันทนาการ ให้ความรู้กับผู้ต้องขังในเรื่องของสิทธิประโยชน์ในการประพฤติอยู่ในระเบียบวินัยของเรือนจำ ตรวจค้นตามจุดต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ จัดสวัสดิการให้เพียงพอ และสนับสนุนผู้ต้องขังให้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เป็นต้น

กรณีศึกษาที่ 2

1. ลักษณะการกระทำความผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางบางขวาง

การกระทำความผิดของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางบางขวางได้เปลี่ยนแปลงไปมาก เนื่องจากมีผลกระทบมาจากสังคมภายนอกที่มีการเปลี่ยนแปลง เช่น มีเทคโนโลยีที่ทันสมัย

มากขึ้น การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ มุมมองของสังคมได้เปลี่ยนไป สภาพเศรษฐกิจที่มีการแข่งขันกันมากเน้นวัตถุนิยมมาก สิ่งเหล่านี้มีผลไปถึงในเรื่องจกกลางบางขวาง

ลักษณะของการกระทำผิดก็เปลี่ยนแปลงไปด้วย เพราะผู้ต้องขังจำนวนหนึ่งไม่กลัวกับความผิดที่กระทำ ความผิดที่กระทำมีดังนี้ ลักลอบใช้โทรศัพท์และมีโทรศัพท์ ทะเลาะวิวาท ลักลอบหมักสุรา และดื่มสุรา ลักลอบสักตามร่างกาย เป็นต้น

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขัง

ผู้ต้องขังที่จำคุกในเรื่องจกกลางบางขวาง ส่วนใหญ่มีโทษสูงมากถึงตลอดชีวิต ผู้ต้องขังที่ติดคุกมาในระยะหลังบางคนมีอำนาจทางการเงินและอิทธิพล และผู้ต้องขังอีกกลุ่มหนึ่งที่เป็นผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ทำให้เป็นเครื่องมือให้กับผู้มีอำนาจการเงิน และมีความเครียดจากความแออัด บางคนไม่มีญาติมาเยี่ยมเลย เป็นต้น

3. แนวทางการป้องกันการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขัง

ชี้แจงให้ทราบถึงกฎระเบียบวินัยของเรือนจำ ให้การศึกษาอบรม ตรวจค้นจุใจ การหาข่าว การลงโทษอย่างเป็นธรรม และสนับสนุนนันทนาการ

กรณีศึกษาที่ 3

1. ลักษณะการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรื่องจกกลางบางขวาง

ของเมา มีการลักลอบดื่ม หมักน้ำเมาในช่วงเทศกาลวันหยุดโดยการนำวัสดุที่มีอยู่ เช่น ขนหมักให้ขึ้นรา แล้วนำมาทำเป็นเชื้อในการเปลี่ยนแป้งเป็นน้ำตาล และนำผลไม้ที่ญาตินำมาฝากเป็นน้ำหมักน้ำเมา

ยาเสพติด มีการลักลอบนำเข้ามาเก็บของญาติที่นำมาฝากให้ โดยซุกซ่อนมากับรองเท้าบ้าง อาหาร หรือพัสดุ เป็นต้น

โทรศัพท์มือถือ มีการลักลอบนำเข้ามาเก็บของอาหาร ข้างข้ามกำแพงเรือนจำ พาส์

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขัง

เรือนจกกลางบางขวางเป็นเรือนจำที่มีโทษสูง

การที่ผู้ต้องขังไม่มีญาติ ไม่มี การพบปะบุคคลภายนอก ทำให้รู้สึกเหมือนถูกตัดจากโลกภายนอก เมื่อคิดมากเกิดความเครียด สิ่งที่ย่อยบรรเทาทุกข์คือของมีนเมาที่จะช่วยได้

ผู้ต้องขังที่มีประวัติเเกร่ ดื้อด้านชักชวนกัน และชอบกระทำผิดวินัย รวมกลุ่มรีดไถ เสพยาเสพติด ขายยาเสพติด ของเมา หรือกระทำผิดระเบียบเรือนจำ

ผู้ต้องขังคิดว่าการกระทำผิดเป็นสิ่งโก้ๆ เพิ่มศักยภาพของตนเองให้โดดเด่นในกลุ่มผู้ต้องขังด้วยกัน ทำให้ตนเองรู้สึกยิ่งใหญ่เป็นที่นับถือของผู้ต้องขังทุกคน

ผู้ต้องขังอยู่กันจำนวนมาก อากาศร้อน ทำให้รู้สึกอึดอัด หงุดหงิด ระวังอารมณ์ไม่อยู่ มักทำให้เกิดการทะเลาะวิวาท ไม่ว่าจะเดินหรือนอน เมื่อถูกกระทบจะเกิดอารมณ์

เรือนจำมีกฎ ระเบียบที่เข้มงวด ทำให้ผู้ต้องขังรู้สึกอึดอัดในความไม่สะดวก มักจะลักลอบกระทำผิด เพื่อให้ตัวเองรู้สึกสบายใจ ไม่ถูกกฎระเบียบครอบงำ

เรือนจำมีสวัสดิการให้ อาทิ อาหาร เครื่องเล่น กีฬา ฟุตบอล ปิงปอง ซึ่งมีให้ไม่เพียงพอต่อความต้องการ

3. แนวทางการป้องกันการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขัง

เสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อเรือนจำ หมั่นจู่โจมตรวจค้น พูดคุยกับผู้ต้องขัง ให้ความรู้ทางกฎหมาย กีฬา นันทนาการ และเปิดโอกาสให้แสดงออกและการมีส่วนร่วม

กรณีศึกษาที่ 4

1. ลักษณะการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางบางขวาง

ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบขององค์กร

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขัง

ผู้ต้องขังที่ถูกส่งตัวมาควบคุมที่ในเรือนจำกลางบางขวาง ส่วนใหญ่เป็นผู้ต้องขังที่มีกำหนดโทษสูง จึงทำให้เกิดความเครียด และกระทำอะไรลงไปโดยไม่เกรงกลัวต่อกฎระเบียบ

สังคมของผู้ต้องขังก็มีส่วนสำคัญ ที่ทำให้ผู้ต้องขังกระทำผิดวินัย เพราะคำแนะนำของเพื่อน ๆ ทั้งที่ตนเองไม่อยากจะกระทำการดังกล่าว

เป็นธรรมชาติของสัตว์โลก ที่อยากจะดำเนินชีวิตอยู่อย่างอิสระไม่ชอบให้ใครมาใช้กฎเกณฑ์บังคับ

เป็นอีกสาเหตุหนึ่งซึ่งนำมาซึ่งการกระทำผิดวินัย เพราะความแอดัดทำให้เกิดปัญหาทางอารมณ์

ถ้าไม่มีกฎระเบียบ ก็ไม่มีการกระทำผิดวินัย เพราะฉะนั้น กฎระเบียบเป็นต้นเหตุที่ทำให้เกิดการกระทำผิดวินัย

ประชากรผู้ต้องขังในเรือนจำมีเป็นจำนวนมาก แต่งบประมาณในด้านการจัดสวัสดิการมีจำนวนจำกัด จึงทำให้ผู้ต้องขังคิดนอกกรอบ เป็นที่มาของการกระทำผิดวินัยได้

การลงโทษที่ไม่เหมาะสม เช่น การลงโทษเบาเกินไป หนักเกินไป ก็เป็นสาเหตุหนึ่งทำให้ผู้ต้องขังไม่เกรงกลัวต่อการกระทำผิดวินัย

3. แนวทางการป้องกันการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขัง

ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎระเบียบ-ข้อบังคับ ขององค์กร ชี้แจงกฎระเบียบต่าง ๆ ให้ผู้ต้องขังทราบ และเข้าใจ ปฏิบัติต่อผู้ต้องขังทุกคนด้วยความเป็นธรรม และเสมอภาค

กรณีศึกษาที่ 5

1. ลักษณะการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางบางขวาง

เรือนจำกลางบางขวางเป็นเรือนจำใหญ่ ควบคุมผู้ต้องขังกำหนดโทษสูงผู้ต้องขังจำอยู่ในเรือนจำเป็นเวลานาน และห่างไกลบ้าน มาจากทุกภาคของประเทศไทย เป็นมูลเหตุในการก้าวล่วงจรรยาการกระทำผิดวินัย

ลักษณะของการกระทำผิด มีกระทำผิดเป็นอุปนิสัย และกระทำด้วยตนเอง การทำผิดด้วยความจำเป็น เช่น การรับจ้างกระทำผิด การตอบแทนบุญคุณ

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขัง

การที่อยู่ในแวดวงของผู้ต้องขังที่มีกำหนดโทษสูง ห่างไกลถิ่นกำเนิด เส้นทาง การจำคุกยาวนาน (เป็นการเดินทางที่สุขขอบฟ้า) การคบเพื่อนมีส่วนในการกระทำผิดวินัย ความหลากหลายของการกระทำผิด เป็นสาเหตุเกิดจากการชักจูงอาจทำให้ก้าวสู่การกระทำผิดวินัย เกิดจากการลอกเลียนแบบ สิทธิมากเกินความจำเป็น พื้นฐานผู้ต้องขังที่แตกต่าง สาเหตุที่เกิดผลกระทบให้เกิดการกระทำผิดวินัยที่มาก คือ การปฏิบัติตามกฎระเบียบที่ล่าช้าทำให้ผู้ต้องขังขาดความเกรงกลัว และการลงโทษที่ไม่จริงจัง การจัดสวัสดิการที่ไม่เพียงพอ

3. แนวทางการป้องกันการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขัง

การปกครองที่เป็นธรรม ชี้แจงและสร้างความเข้าใจ จัดสวัสดิการที่ดี อบรมให้ความรู้ รับผิดชอบต่อคำปรึกษาเมื่อเกิดปัญหา การลงโทษที่เหมาะสม การสร้างความเข้าใจแนวทางมาตรการต่างระหว่างกรมราชทัณฑ์และเรือนจำ การสร้างขวัญกำลังใจ การประชาสัมพันธ์ที่ชัดเจน

กรณีศึกษาที่ 6

1. ลักษณะการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางบางขวางมีลักษณะการกระทำผิดวินัยดังนี้

กลุ่มอิทธิพล กระด้างกระเดื่องยากแก่การปกครอง รวมกลุ่มกันรีดไถผู้อื่น กดดันการทำงานของเจ้าหน้าที่ โดยรวมกันขัดคำสั่งเจ้าพนักงาน ซึ่งปฏิบัติหน้าที่โดยชอบ

กลุ่มที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่น การลักลอบนำยาเสพติดเข้าเรือนจำเพื่อนำมาจำหน่าย ลักลอบนำโทรศัพท์มือถือมาเพื่อติดต่อค้าขายยาเสพติดกับเครือข่ายภายนอกเรือนจำ เป็นต้น

ทะเลาะวิวาท เกิดจากความขัดแย้งทางความคิด ความไม่เข้าใจกัน มีความหวาดระแวงซึ่งกันและกัน เกิดจากอารมณ์ชั่ววูบ และเกิดจากการรับจ้างให้ทำร้ายผู้อื่น โดยมีผลประโยชน์ตอบแทน

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขัง

เกิดจากการมีเวลาว่างมากเกินไป ผู้ต้องขังมีความคิดฟุ้งซ่าน เพราะขาดการพัฒนาทางพฤตินิสัย ผู้ต้องขังไม่มีงานทำ ก่อให้เกิดการกระทำผิดวินัย

ผู้ต้องขังที่มีความรู้ต่ำ เป็นผู้ต้องขังที่มีอายุไม่มาก ชอบบรวมตัวกันเพื่อสร้างความเด่นดัง หรือสร้างอิทธิพล

ผู้ต้องขังบางรายติดคุกมาหลายครั้ง ไม่เกรงกลัวต่อบทลงโทษทางวินัย และส่วนมากแล้วผู้ต้องขังเหล่านี้มีลักษณะร้าย

เจ้าหน้าที่ได้ชี้แจงให้ผู้ต้องขังทุกคนทราบแล้ว แต่ก็ยังมีการฝ่าฝืน เพราะอาจมีผลประโยชน์เป็นสิ่งยั่วยวน ทำให้กล้ากระทำผิดวินัย

ผู้ต้องขังไม่เกรงกลัวต่อบทลงโทษ และผลประโยชน์ที่ได้จากการกระทำผิดมีมากกว่า

3. แนวทางการป้องกันการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขัง

ต้องมีการจำแนกลักษณะผู้ต้องขังที่ชัดเจน เช่น จำแนกตามลักษณะการกระทำผิด เช่น จำหน่ายยาเสพติด เสพยาเสพติด ความผิดต่อชีวิต ความผิดต่อทรัพย์ ความผิดเกี่ยวกับเพศ ควรแยกออกจากกันไม่ให้เกิดการเรียนรู้กัน ผู้กระทำความผิดครั้งแรกไม่ควรให้อยู่รวมกับผู้ที่เคยก่อความผิดมาแล้วหลายครั้ง

ผู้ต้องขังวัยหนุ่ม ควรแยกไปอยู่ที่ทัณฑสถานวัยหนุ่ม มิให้มาปนกับผู้ต้องขังประเภทอื่น

ด้านการพัฒนาพฤตินิสัย ควรให้การศึกษาด้านศีลธรรม การฝึกวิชาชีพ ควรมีการดำเนินการอย่างจริงจัง และการใช้แรงงานผู้ต้องขัง ควรดำเนินการให้ผู้ต้องขังทุกคนมีงานทำ ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ จะได้ไม่มีเวลามาคิดในเรื่องต่าง ๆ จนทำให้เกิดการกระทำผิดวินัย

ตารางที่ 4.23

ความคิดเห็นของหัวหน้าแดนต่าง ๆ ต่อลักษณะการกระทำผิด
ของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางบางขวาง

ลักษณะการกระทำผิด	แสดงความคิดเห็นที่ เหมือนกัน	แสดงความคิดเห็น ไม่เหมือนกัน
ทะเลาะวิวาท	6	
ลักลอบมีและใช้โทรศัพท์มือถือ	6	
หมักสุราเพื่อจำหน่ายและดื่ม	6	
สักร่างกาย	4	
ไม่ปฏิบัติตามกฎขององค์กร	6	
กระทำผิดด้วยความจำเป็น		1
กระทำผิดติดเป็นนิสัย	6	
กลุ่มอิทธิพล	2	
กลุ่มที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด	6	
แหกหักหลบหนี	1	

จากตารางที่ 4.23 ความคิดเห็นของหัวหน้าแดนต่าง ๆ ต่อลักษณะการกระทำผิด
วินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางบางขวางส่วนใหญ่เหมือนกัน คือ การทะเลาะวิวาท ลักลอบมี
และใช้โทรศัพท์มือถือ หมักสุราเพื่อดื่มและจำหน่าย มีพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด กระทำ
ผิดติดนิสัย และไม่ปฏิบัติตามกฎขององค์กร มากที่สุด รองลงมา มีการสักร่างกาย และการแหก
หักหลบหนี ตามลำดับ

ตารางที่ 4.24

ความคิดเห็นของหัวหน้าแดนต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำ

ผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางบางขวาง

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ การกระทำผิดวินัย	ความคิดเห็น เหมือนกัน	ความคิดเห็นไม่ เหมือนกัน
ความเครียดจากกำหนดโทษสูง ไม่มีญาติ มี เวลาว่างมาก	6	
การคบเพื่อนที่ชอบกระทำผิดวินัย	6	
ทัศนคติต่อการกระทำผิดวินัย จำคุกมาหลายครั้ง ไม่เกรง กลัวต่อบทลงโทษ	4	2
ความแออัด มีผู้ต้องขังมาก	6	
กฎระเบียบของเรือนจำ ผู้ต้องขังไม่ให้ความสำคัญกับ กฎระเบียบ	4	2
สวัสดิการของเรือนจำมีความสำคัญต่อความเป็นอยู่	4	2
การลงโทษผู้กระทำผิดต้องรุนแรงเหมาะสม รวดเร็ว	6	

จากตารางที่ 4.24 ความคิดเห็นของหัวหน้าแดนต่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังเหมือนกันมากที่สุดคือ ความเครียดจากการที่มีกำหนดโทษสูง ไม่มีญาติ การคบเพื่อนที่ชอบกระทำผิดวินัย ความแออัดของเรือนจำ มีผู้ต้องขังมาก และการลงโทษที่จะต้องมีความรวดเร็ว เหมาะสม และเป็นธรรม รองลงมา จำคุกมาหลายครั้งไม่เกรงกลัวต่อบทลงโทษ สวัสดิการของเรือนจำมีความสำคัญต่อความเป็นอยู่ของผู้ต้องขัง และผู้ต้องขังไม่ให้ความสำคัญกับกฎระเบียบของเรือนจำ

ตารางที่ 4.25

ความคิดเห็นของหัวหน้าแผนกต่อแนวทางการป้องกันการกระทำผิด

วินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางบางขวาง

แนวทางการป้องกันการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขัง	ความคิดเห็นที่ เหมือนกัน	ความคิดเห็นที่ไม่ เหมือนกัน
พัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขัง อาทิ ศีลธรรม การฝึกอาชีพ เป็นต้น	3	
ให้ความรู้แก่ผู้ต้องขังในเรื่องสิทธิประโยชน์	3	
จุ้โจมตรวจค้นอย่างสม่ำเสมอ	3	
เสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อเรือนจำ	2	
เพิ่มมาตรการควบคุมและบทลงโทษ	2	
จัดสวัสดิการให้เพียงพอต่อการดำรงชีพ	2	
จัดกิจกรรมนันทนาการให้ผู้ต้องขังได้ผ่อนคลาย	2	
เปิดโอกาสให้ผู้ต้องขังได้แสดงออก ส่งเสริมการมีส่วนร่วม	1	
สนับสนุนผู้ต้องขังให้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	1	
มีการจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง	1	
จัดเจ้าหน้าที่ควบคุมและให้คำแนะนำที่เพียงพอ	1	

จากตารางที่ 4.25 ความคิดเห็นของหัวหน้าแผนกต่อแนวทางการป้องกันการกระทำผิดวินัยมากที่สุด คือ การให้ความรู้แก่ผู้ต้องขังในเรื่องสิทธิประโยชน์ การจุ้โจมตรวจค้นอย่างสม่ำเสมอ และการพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขัง รองลงมา คือ จัดกิจกรรมนันทนาการให้ผู้ต้องขังผ่อนคลาย เพิ่มมาตรการลงโทษและบทลงโทษ จัดสวัสดิการให้เพียงพอต่อการดำรงชีพ และการเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อเรือนจำ และการจำแนกลักษณะผู้ต้องขัง เปิดโอกาสให้ผู้ต้องขังได้แสดงออก สนับสนุนให้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ จัดเจ้าหน้าที่ควบคุมและให้คำแนะนำผู้ต้องขังให้เพียงพอ

การอภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาเรื่อง “การกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางบางขวาง” ในครั้งนี้สามารถอภิปรายผลการศึกษา ได้ดังนี้

ข้อมูลปัจจัยด้านบุคคล

จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ผู้ต้องขังที่กระทำผิดวินัยในเรือนจำกลางบางขวาง ส่วนใหญ่อายุระหว่าง 26-35 ปี ระดับการศึกษามัธยมศึกษา ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่กระทำผิดความผิดต้องโทษมาคุมขังที่เรือนจำกลางบางขวางทั้งที่ยังมีอายุน้อยและยังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาเท่านั้น ซึ่งลักษณะความผิดที่กระทำ พ.ร.บ.ยาเสพติด การกระทำผิดของกลุ่มตัวอย่างสามารถอธิบายได้ด้วยทฤษฎีความกดดันทางสังคมของนักอาชญาวิทยาชาวอเมริกันชื่อ โรเบิร์ต เมอร์ตัน สาเหตุพฤติกรรมเบี่ยงเบนของบุคคลว่า เกิดจากความขัดแย้งระหว่างค่านิยมของสังคมกับวิถีในการบรรลุวัตถุประสงค์ ความขัดแย้งนี้มีต้นกำเนิดมาจากโครงสร้างทางสังคม และเดอรัล คาร์ม ได้อธิบายว่า พฤติกรรมอาชญากรรมเป็นปรากฏการณ์ปกติทางสังคม สาเหตุมนุษย์มีความต้องการที่ไม่มีขอบเขตและไร้ขีดจำกัด ในภาวะปกติของสังคมจะมีกฎหมายหรือระเบียบเป็นกลไกควบคุมความประพฤติของบุคคลในสังคม เมื่อสังคมมีความเปลี่ยนแปลงไม่เร็ว อาชญากรรมก็จะเกิดขึ้นในลักษณะที่สังคม หรือบุคคลในสังคมสามารถยอมรับหรือทนได้ ในทางตรงกันข้าม หากสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว กฎระเบียบที่มีอยู่ก็จะไม่มีประสิทธิภาพในความต้องการของบุคคลได้ เป็นเหตุให้สังคมอยู่ในสภาพที่ไร้บรรทัดฐาน เรียกว่า “อนโม่” และนำไปสู่ปรากฏการณ์อาชญากรรมที่มากจนสังคมไม่อาจมีสภาพปกติได้ ในภาวะการณ์เช่นนี้ชนชั้นล่างก็จะได้รับความกดดันมากกว่าชนชั้นอื่นในสังคม และจากผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อายุน้อยแม้ได้รับการฝึกอบรมทั้งทางด้านศีลธรรม จริยธรรม และฝึกอาชีพมาแล้วก็ตาม แต่สิ่งเหล่านี้ก็หาได้ช่วยให้เกิดความสำนึกแก่ผู้ต้องขังกลุ่มตัวอย่างไม่

จากผลการศึกษาดังกล่าว พบว่า ผู้ต้องขังที่กระทำผิดวินัยมีกำหนดโทษประหารชีวิตเป็นส่วนใหญ่ ในคดี พ.ร.บ.ยาเสพติด และจากสถิติการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางบางขวางมีการทะเลาะวิวาทมากจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกปี เนื่องจากผู้ต้องขังคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดต้องจำคุกในเรือนจำเป็นเวลานานทั้งที่ยังมีอายุน้อยจึงไม่กลัวความผิดวินัยที่จะได้รับในเรือนจำ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ยุทธศักดิ์ ทองประพันธ์ (2546) ศึกษาสาเหตุการกระทำผิด

วินัยของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางคลองเปรม ผลการศึกษา พบว่า เกิดจากความเครียดและความแออัด ก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาท การมีเวลารว่างมาก และการฝึกวิชาชีพไม่เหมาะสม การลงโทษที่ไม่สมดุลกับความผิด ผู้ต้องขังเห็นว่ากฎระเบียบในการลงโทษไม่รุนแรงจึงมีการฝ่าฝืน และจากงานวิจัยของ สุมลทิพย์ ใจเหล็ก(2545) ศึกษาเรื่อง ปัญหาในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังคดียาเสพติด ผู้ค้ามักจะพยายามขายเครือข่าย กำหนดโทษที่ผู้ต้องขังคดียาเสพติดได้รับจะเป็นอุปสรรคสำคัญในการแก้ไขฟื้นฟู เจ้าหน้าที่ประสบปัญหาเกี่ยวกับความเครียด เนื่องจากจำนวนผู้ต้องขังเพิ่มจำนวนมากขึ้น

และจากการศึกษายังพบว่า ผู้ต้องขังที่กระทำผิดวินัยที่เรือนจำกลางบางขวาง ร้อยละ 30 กระทำผิดวินัยของเรือนจำในเรื่อง การทะเลาะวิวาท รองลงมากระทำผิดวินัยเรื่องมีโทรศัพท์มือถือมากถึงร้อยละ 19 ระยะเวลาที่จำคุกในเรือนจำระหว่าง 1-5 ปี และสถิติการกระทำผิดวินัยในเรือนจำกลางบางขวางมีสถิติเพิ่มขึ้นทุกปี แสดงให้เห็นว่าผู้ต้องขังในเรือนจำกลางบางขวางไม่เกรงกลัวต่อกฎระเบียบของเรือนจำที่กำหนดไว้ ซึ่งทฤษฎีการเรียนรู้ได้อธิบายไว้ว่า พฤติกรรมของบุคคลจะสอดคล้องกันกับสภาพแวดล้อมทางสังคมที่อยู่ใกล้ตัว บุคคลมีแนวโน้มที่จะเข้าไปอยู่ในสังคมหรือสร้างสังคมที่มีสภาพแวดล้อมสอดคล้องกับพฤติกรรม ความเชื่อ และเครือข่ายความผูกพันของบุคคลนั้น ซึ่งผู้ต้องขังทราบดีว่ากำหนดโทษที่ตนเองได้รับสูง กฎระเบียบของเรือนจำไม่สามารถที่เฝ้าผิด หรือมีความรุนแรงน้อย จึงกล้าที่จะกระทำผิดตาม ๆ กัน

ฉะนั้น จึงนับได้ว่า ภูมิหลังของบุคคลด้านอายุ การศึกษา ลักษณะความผิด กำหนดโทษ ระยะเวลาที่ต้องโทษมาแล้ว ความผิดวินัยที่กระทำในเรือนจำ จำนวนครั้งที่เคยต้องโทษ ล้วนมีส่วนเกี่ยวข้องทำให้กลุ่มตัวอย่างกระทำผิดวินัยภายในเรือนจำ

ข้อมูลปัจจัยด้านความเครียด

จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ผู้ต้องขังที่กระทำผิดวินัยในเรือนจำกลางบางขวาง ส่วนใหญ่ การกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังที่เกิดจากความเครียดที่ต้องถูกจำกัดอิสรภาพ ผู้ต้องขังที่จำคุกในเรือนจำกลางบางขวางส่วนใหญ่มีกำหนดโทษสูงและกระทำผิดคดี พ.ร.บ.ยาเสพติด การได้รับอภัยโทษก็จะได้รับสิทธิน้อยทำให้ต้องจำคุกในเรือนจำนานทำให้เกิดความเครียด

การกระทำผิดวินัยเกิดจากท่านไม่สามารถแก้ไขปัญหาส่วนตัวได้ ความวิตกกังวลเกี่ยวกับตนเองมีผลให้ท่านกระทำผิดวินัย ท่านกระทำผิดวินัยเพื่อเป็นการระบายความเครียดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เนื่องจากผู้ต้องขังที่ถูกส่งตัวมาควบคุมที่ในเรือนจำกลางบางขวาง

ส่วนใหญ่เป็นผู้ต้องขังที่มีกำหนดโทษสูง จึงทำให้เกิดความเครียด และทำอะไรลงไปโดยไม่เกรงกลัวต่อกฎระเบียบ

ข้อมูลปัจจัยด้านการคบเพื่อน

จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่า การเป็นที่ยอมรับของเพื่อนผู้ต้องขังเป็นความจำเป็นอย่างยิ่ง การกระทำผิดวินัยเกิดจากการชักจูงของเพื่อนผู้ต้องขังด้วยกัน การกระทำผิดวินัยเกิดจากการคบเพื่อนที่ชอบกระทำผิดวินัยของเรือนจำ การกระทำผิดวินัยเกิดจากการกระทำตามตัวอย่างที่ผู้ต้องขังอื่น ๆ ได้กระทำ การทำผิดวินัยเกิดจากการพบปะพูดคุยของเพื่อนผู้ต้องขัง และจากการสัมภาษณ์หัวหน้าฝ่ายควบคุมแดน แสดงให้เห็นว่า การคบเพื่อนมีส่วนในการกระทำผิดวินัย แต่การคบเพื่อนจะมีผลกับผู้ต้องขังบางกลุ่ม เช่น ผู้ต้องขังที่มีความรู้ต่ำ ผู้ต้องขังที่มีอายุไม่มากนัก ชอบบรวมตัวกันเพื่อสร้างความเด่นดัง หรือสร้างอิทธิพล ซึ่งกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้นั้นส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 26-35 ปี และอายุระหว่าง 36-45 ปี ในอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกัน และจากหลักทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน ของเอ็ดวิน ชัทเธอร์แลนด์ พฤติกรรมอาชญากรรมเกิดจากการเรียนรู้จากคนใกล้ชิด

ข้อมูลปัจจัยด้านทัศนคติต่อการกระทำผิดวินัย

จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ด้านทัศนคติต่อการกระทำผิดวินัย ในเรื่อง กระทำผิดวินัยเพราะมีความจำเป็น การทำผิดวินัยเกิดจากการกระทำในสิ่งที่ตนเองคิดว่าถูกต้อง ทำผิดวินัยเพราะคิดว่าไม่มีอะไรจะเสียอีกแล้ว ทำผิดวินัยไม่มีผลต่อการลงโทษเนื่องจากกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง การกระทำผิดวินัยเป็นเรื่องปกติที่ใครก็ทำกัน การกระทำผิดวินัยไม่มีผลต่อระยะเวลาที่ในการลงโทษของ การกระทำผิดวินัยเป็นการท้าทายความสามารถ อยู่ในระดับไม่แน่ใจ และจากการสัมภาษณ์หัวหน้าฝ่ายควบคุมแดนต่าง ๆ มีความเห็นว่า เนื่องจากผู้ต้องขังบางรายติดคุกมาหลายครั้ง ไม่เกรงกลัวต่อบทลงโทษทางวินัย และส่วนมากแล้วผู้ต้องขังเหล่านี้มีลักษณะร้ายบางกลุ่มกระทำผิดวินัย เพื่อให้โดดเด่นในกลุ่มผู้ต้องขังด้วยกัน ทำให้ตนเองรู้สึกยิ่งใหญ่เป็นที่นับถือของผู้ต้องขัง

ข้อมูลด้านความแออัด

จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ผู้ต้องขังที่กระทำผิดวินัย ในเรื่อง ความแออัดภายในเรือนจำทำให้เกิดปัญหาการกระทบกระทั่งกันของผู้ต้องขัง การกระทำผิดวินัยเกิดจากการใช้ชีวิตประจำวันในพื้นที่จำกัด การกระทำผิดวินัยเกิดจากสภาพความเป็นอยู่ที่แออัดของผู้ต้องขังในเรือนจำ การกระทำผิดวินัยเกิดจากการพักอาศัยอยู่ในห้องที่มีพื้นที่จำกัด การกระทำผิดวินัยเกิดจากการที่ต้องใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่บนเรือนนอนในพื้นที่จำกัด อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เนื่องจากเมื่อจำนวนผู้ต้องขังเพิ่มมากขึ้น สถานที่อยู่มีพื้นที่จำกัด ประกอบกับระยะเวลาที่อยู่ในเรือนนอนตั้งแต่เวลา 15.00 นาฬิกา จนถึงเวลา 06.00 นาฬิกา นับว่านานมาก จนมีผลทำให้เกิดการกระทบกระทั่งกันได้ง่าย และผลการศึกษาที่พบก็สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ ยุทธศักดิ์ทองประพันธ์ (2546) เรื่องศึกษาสาเหตุการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังเรือนจำกลางคลองเปรม

ข้อมูลด้านกฎระเบียบของเรือนจำ

จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ด้านกฎระเบียบของเรือนจำ ในเรื่อง เรือนจำได้แจ้งกฎระเบียบต่าง ๆ ให้ผู้ต้องขังเข้าใจใหม่ได้รับทราบทุกคน เจ้าหน้าที่เรือนจำบังคับใช้กฎระเบียบต่าง ๆ ภายในเรือนจำได้อย่างมีประสิทธิภาพ การกระทำผิดวินัยเกิดจากกฎระเบียบที่เคร่งครัดเกินไปของเรือนจำ กฎระเบียบต่าง ๆ ของเรือนจำเปิดช่องให้กระทำผิดได้ง่าย กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับเห็นด้วยมาก เนื่องจาก เรือนจำมีกฎ ระเบียบที่เข้มงวด ทำให้ผู้ต้องขังรู้สึกอึดอัดในความไม่สะดวก มักจะลักลอบกระทำผิด และจากทฤษฎีหลายสาเหตุการเกิดอาชญากรรม ของ แมนไฮม์ นักอาชญาวิทยาชาวอังกฤษ ได้ศึกษา พบว่า ปัจจัยที่ทำให้เกิดอาชญากรรมนั้น คือ ปัจจัยทางกายภาพ และปัจจัยทางสังคม ปัจจัยทั้งสองด้านนี้ถูกส่งผ่านไปยังจิตใจ และจากการศึกษาของ เวสต์น และเวลส์ พบว่า ปัจจัยที่สำคัญ 3 ประการ คือ ความบกพร่องทางร่างกาย รวมความบกพร่องทางจิตใจ ปัจจัยอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม และปัจจัยสถานการณ์ในขณะนั้น

ข้อมูลด้านการจัดสวัสดิการ

จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ด้านการจัดสวัสดิการแก่ผู้ต้องขังภายในเรือนจำ กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วย ในเรื่องที่เรือนจำได้จัดให้มีนักสังคมสงเคราะห์ หรือนักจิตวิทยาในการให้คำปรึกษาแก่ผู้ต้องขังที่มีปัญหา เรือนจำมีการให้การสงเคราะห์ช่วยเหลือผู้ต้องขังที่มี

ความเดือดร้อน และการจัดสวัสดิการให้เพียงพอต่อความต้องการของผู้ต้องขังมีความสำคัญ เนื่องจากผู้ต้องขังส่วนใหญ่ที่เรือนจำกลางบางขวางไม่มีญาติมาเยี่ยม การจัดสวัสดิการที่เพียงพอต่อการดำรงชีพจะช่วยให้ผู้ต้องขังกระทำผิดวินัยน้อยลง

ข้อมูลด้านมาตรการลงโทษผู้กระทำผิดวินัย

จากการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ด้านมาตรการลงโทษผู้กระทำผิดวินัย ในเรื่อง โทษที่ได้รับจากการกระทำผิดวินัยไม่รุนแรงพอที่จะยับยั้งผู้ต้องขังที่กระทำผิดวินัย บทลงโทษผู้ต้องขังกระทำผิดวินัยมีผลต่อการตัดสินใจกระทำผิดวินัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ ยุทธศักดิ์ ทองประพันธ์ (2546) ศึกษาสาเหตุการกระทำผิดวินัยของผู้ต้องขังเรือนจำกลางคลองเปรม พบว่า ผู้ต้องขังเห็นว่ากฎระเบียบในการลงโทษที่ไม่รุนแรงจึงมีการฝ่าฝืนและมีสิ่งของต้องห้ามไว้ครอบครอง